

RAZMIŠLJANJE UZ SVETKOVINU UZNESENJA BLAŽENE DJEVICE MARIJE

*objavljeno 15.8.2024. www.zupa-kajzerica.com
vlč. Krunoslav Kolar, župnik*

Svetkovina Uznesenja Blažene Djevice Marije pred nas stavlja otajstvo koje se dogodilo nakon Marijine smrti, a podrazumijeva uznesenje njezina tijela u nebesku slavu.

O ovome nam ne govore evanđelja, već crkvena predaja koja seže u prva stoljeća kršćanstva. Sam dogmatski nauk o istinitosti ovog događaja proglasio je papa Pio XII. tek nedavno, 1. studenoga 1950., a ističe kako je Marija tijelom i dušom uzeta na nebo. Dogma je kasnijeg datuma i nije zapisana u Bibliji, ali se ipak iz tekstova koje nam Bog po Crkvi daje može iščitati kako je ovaj nauk ne samo otajstven već i logičan, pa ga Crkva s pravom drži istinitim. Najkraće rečeno: u Mariji je punina milosti, pa je logično da se u njoj ostvaruje i punina spasenja, što podrazumijeva i njezino uzašašće.

Možemo se zapitati, što za nas znači Uznesenje Blažene Djevice Marije? Ima li ova svetkovina kakvu poruku za naš konkretni i svagdašnji život?

Znamo da je Marija jedinstvena u povijesti čovječanstva, da je od postanka svijeta određena da bude Bogomajka, da je izuzeta svakom grijehu da bi postala prvo svetohranište svijeta. Pri tome joj nije oduzeta sloboda. Uvijek je mogla odlučiti što ju volja. No kao milosti puna, znala je da svoju slobodu najbolje ostvaruje tek onda kada se potpuno predaje Bogu.

To je Marijina pouka nama, braći i sestrama Isusa Krista kojima je Marija majka. Nismo rođeni bez grijeha, i u svojoj ljudskosti često griješimo. No, budući da smo jedini od svih stvorova stvoreni na Božju sliku i priliku, onda imamo i tu sposobnost da budemo neprijatelji grijeha, da težimo bezgrešnosti, jer koliko se otvaramo Bogu, toliko milosti od njega primamo da napredujemo na putu svetosti. Nezaobilazne kreposti na tom putu su poslušnost i poniznost. Tek kada ih na ispravan način ugradimo u svoj život, tek onda postajemo i istinski Bogonosci svakome čovjeku koga susrećemo. Nužno je da život upravljamo tako da ljudi u nama, i bez da mi sami to kažemo, prepoznaju Isusa kao što ga je Elizabeta prepoznala po Duhu u Marijinoj utrobi.

Ona ljudska osoba koja u svoj život prima Isusa, pristaje slijediti ga do kraja. To pak znači da i mi moramo slijediti njegov križni put, da s Marijom moramo prolaziti mnoge muke, tjeskobe i boli za koje često nemamo objašnjenje, ali ih u vjeri prihvaćamo znajući da će uroditi plodom. A kakvim plodom, govori nam upravo svetkovina Marijina uznesenja koja nam u pamet doziva kako u *Vjervanju* izričemo svoju vjeru u uskrsnuće tijela. Tako je današnji dan očitovanje da je Bog vjeran svojim obećanjima, te je u Mariji na nebo uznesenoj svima nama poručio da ćemo i mi uživati tu slavu, ako s Marijom nasljedujemo Krista.

Neka nam na ovozemaljskom križnom putu, koji vodi u nebesku slavu, pomogne primjer i zagovor Presvete Djevice Marije i svih svetaca, da se u Bogu i mi jednoga dana dušom i tijelom pridružimo slavi koju uživaju.